Як би в місті гарно не було,
Про культуру що не говори,
А поетів нам дає село,
Мов за довоєнної пори.
Певне, необхідно для починy,
Щоб над головою хлопчака
Не стихав ні днини спів пташиний,
Повеніла синява лунка.
Бо нового слова прагнуть струни,
Лиш торкне їх вітер боровий
Ніжними смичками диво-руні,
Язичками листя і трави.
Для поета вкрай потрібно, вірте,
І в космічні звихрені роки,
Щоб співало птахою повітря,
Біля стежки мріли васильки.